

22. Jun. 1841

FACTS

Date:

22. Jun. 1841

Page number:

Dagbog D, side 62-63

Mentioned people:

Rotti

madam Tanner

TRANSCRIPTION

22de Tirsdag.

Tidligt forlode vi Vogogna og kom efter en overmaade smuk Reise gjenem de siste, dog yndige italienske Dale til Domo d'ossola. Vi vare underveis komne over nogle nyligt reparererede Broer, og en Færge og Mad:

Tanner's¹ Frygt for den farlige Simplon Vei begynte nu at yttre sig til stor Morskab for os andre. Paa den anden Siide af Byen hvor den egentlige Bjergvei begynder blev denne Frygt end større, og her var ogsaa Veien paa flere Steder kun maadeligt repareret efter den siste Ødelæggelse af Bjergstrømmene og Fjeldskred, dog jeg var ganske rolig, da jeg vel indseer at her ikke var Grund til Frygt, vi havde faaet 4 herlige Postheste med for vor Vogn, og med en øvet Postillion kan man her sidde som i sin Stue. Skade var det kun at Veiret begynte at fordærve sig, det varede ikke længe før vi havde en øsende Regn, og jeg maatte igjen krybe ind i Vognen; thi jeg var gaaet ud til Sig: Rotti² for med ham paa Bukken bedre at nyde det Interessante i denne Passage; dog nu i øsende Regn havde det ogsaa sin interessante Siide. Vi skiftede Heste og hvilede nogle Øjeblikke ved det sardinianske Grænsested paa Bjerget, og vi fortsatte derpaa vor Stiigen. Veiret var fremdeles regnfult og kolt vi traf endnu en paa denne Tiid ualmindelig Mængde Snee i Gletscher ned igjennem Fjeldkløfterne lige til Siiderne af Veien hvor den laae høit optaarnet, paa et Sted kjørte vi saagar igjenem en temelig lang Grotte hvorigjenem man havde banet Veien; det saae helt farligt ud at have denne dryppende Sneemasse over Hovederne; men skal aldeles ikke være det, da man aldrig har haft Exempel paa at nogen Snee-Grotte er styrtet sammen paa disse Høider. Vi kom mod Aften til det gode Værtshuus paa Simplon hvor vi bleve beværtet paa det herligste, langt over hvad man der skulle kunne vente; til et Exempel vil jeg anføre at den ene Slags Steeg var Fassaner, Noget, som vore italienske Medreisende aldrig før havde hørt tale om. Et Par af de uhyre Hunde der om Vinteren gjennemstøifer Veiene til de Reisendes Sikkerhed opholde dem heele Tiiden ved Bordet for at modtage deres Deel. Alt havde her, jeg maatte næsten sige et Vinterligt Udseende ved det fugtige og mørke Veir; Skyerne laae liige ned paa •63• Bjergene paa den anden Siide af den lille Bjergslette, jeg lod strax ved vor Ankomst gjøre Ild paa i Kaminen i vort Værelse, hvor virkelig Luften var alt for ublid til deri at afklæde Athalia; men da Ilden brænte lystigt var alt forandret og Rose og jeg følte os ganske hjemlige.

¹ Madam Tanner.

² Uidentificeret, jvf. Rotti.

63

[illegible]